

**Угода
між Урядом України і Урядом Китайської Народної Республіки
про заохочення та взаємний захист інвестицій**

Дата підписання: 31.10.1992

Дата набуття чинності: 30.05.1993

Уряд України та уряд Китайської Народної Республіки, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи заохочувати, захищати і створювати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони,

ґрунтуючись на принципах суверенітету, рівності та взаємної вигоди, з метою розвитку економічного співробітництва між двома державами,

домовились про нижчевикладене:

Стаття 1

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиції" означає всі види цінностей, які вкладені на території Договірної Сторони, яка приймає інвестиції відповідно до її законодавства, включаючи, зокрема:

- а) рухоме та нерухоме майно та майнові права;
- б) акції або інші форми участі в підприємствах та компаніях;
- в) права вимоги по грошовим коштам та будь-яким зобов'язанням, що мають економічну цінність;
- г) авторські права, права на промислову власність (такі як патенти, корисні зразки, промислові проекти або зразки, торговельні знаки та знаки обслуговування, фірмові назви, покажчики походження), "ноу-хау" та "гудвіл";
- д) права на здійснення економічної діяльності, що надаються відповідно до законодавства або договорами, включаючи, зокрема, права на здійснення розвідки та експлуатації природних ресурсів.

2. Термін "інвестор" означає стосовно кожної з Договірних Сторін:

- фізичні особи, які є громадянами цієї Договірної Сторони відповідно до її законодавства;
- підприємства і компанії, засновані відповідно до чинного на території цієї Договірної Сторони законодавства;
- за умови, що фізична особа, підприємства чи компанії правомочні у відповідності до законодавства цієї Договірної Сторони здійснити інвестиції на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "прибутки" означає суми, які отримані внаслідок інвестиції і, зокрема, але не виключно: прибуток, дивіденди, відсотки та ліцензійні винагороди.

4. Термін "територія" означає:

- територію України та територію Китайської Народної Республіки відповідно;
- морські райони, що прилягають до узбережжя відповідної Договірної Сторони, над якими ця Сторона здійснює суверенні права або юрисдикцію відповідно до міжнародного права.

Стаття 2

1. Кожна з Договірних Сторін заохочуватиме інвесторів іншої Договірної Сторони здійснювати інвестиції і допускати такі інвестиції на свою територію відповідно до свого законодавства.

2. Кожна з Договірних Сторін відповідно до свого законодавства надаватиме сприяння в отриманні громадянами іншої Договірної Сторони віз та дозволів на роботу в зв'язку з інвестиціями, здійсненими на її території.

Стаття 3

1. Кожна з Договірних Сторін зобов'язується забезпечувати на своїй території рівноправний режим та захист відносно інвесторів іншої Договірної Сторони і діяльності, пов'язаної з такими інвестиціями.

2. Режим, згаданий в пункті 1 цієї статті, буде не менш сприятливим, аніж режим, який надається відносно інвестицій інвесторів будь-якої третьої держави та діяльності, пов'язаної з такими інвестиціями.

3. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не поширюються на пільги і переваги, які Договірна Сторона надає або надасть в майбутньому інвесторам будь-якої третьої держави або їх інвестиціям на основі:

- її участі в зоні вільної торгівлі, митному або економічному союзі, організації економічної взаємодопомоги або в міжнародній угоді, що передбачає пільги та переваги, подібні до тих, які надаються Договірною Стороною учасникам зазначених організацій, та набравший чинності до дати підписання цієї Угоди;
- міжнародної угоди або іншої домовленості з питань оподаткування;
- домовленості з питань прикордонної торгівлі.

Стаття 4

1. Інвестиції інвесторів однієї з Договірних Сторін, здійснені на території іншої Договірної Сторони, не можуть бути націоналізовані, реквізовані або піддані іншими заходами, що мають аналогічні націоналізації або реквізиції наслідки (далі "реквізиція"), за винятком випадків, коли такі заходи здійснюються у громадських інтересах, при дотриманні встановленого законодавством порядку, на недискримінаційній основі і супроводжуються виплатою компенсації.

2. Компенсація, яка передбачена в пункті 1 цієї статті, буде розраховуватись на основі реальної вартості інвестицій на момент їх реквізиції і має сплачуватись без необгрунтованої затримки, бути конвертованою та такою, що вільно переказується з території однієї Договірної Сторони на територію іншої Договірної Сторони.

3. Якщо інвестиціям інвесторів Договірної Сторони буде завдано збитків на території іншої Договірної Сторони внаслідок війни, надзвичайного стану, громадських безладь або інших подібних обставин, Договірна Сторона, на території якої здійснені інвестиції, в разі прийняття нею заходів по відшкодуванню збитків або інших заходів, надасть цим інвесторам режим не менш сприятливий, ніж той, який надається інвесторам будь-якої третьої держави.

Стаття 5

Кожна з Договірних Сторін відповідно до свого законодавства гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони після виконання ними всіх податкових зобов'язань переказ сум в зв'язку з інвестиціями, включаючи:

а) прибутки, як вони визначені в пункті 3 статті 1 цієї Угоди;

б) суми від повної або часткової ліквідації інвестицій;

в) платежі за технічну допомогу, технічне обслуговування і управлінський досвід;

г) платежі, здійснені відповідно до кредитної угоди в зв'язку з інвестиціями;

д) заробітну плату та інші винагороди, які отримують громадяни іншої Договірної Сторони за роботу та послуги, що виконуються у зв'язку з інвестиціями, здійсненими на території першої Договірної Сторони, у розмірі, який передбачений її законодавством.

Стаття 6

Переказ сум відповідно до статей 4 і 5 цієї Угоди буде здійснюватися за обмінним курсом, що діє на дату переказу відповідно до правил валютного регулювання Договірної Сторони, на території якої здійснена інвестиція.

Стаття 7

Якщо Договірна Сторона або призначений нею посередник на основі гарантії, виданої ними стосовно інвестиції інвестора цієї Договірної Сторони, проводять виплату інвестицій інвестору, то перша Договірна Сторона або призначений нею посередник одержують в порядку суброгації відповідні права інвестора, які виплачують з цієї Угоди.

Стаття 8

Ця Угода застосовуватиметься також до інвестицій, здійснених на території однієї з Договірних Сторін відповідно до її законів і правил інвесторами іншої Договірної Сторони до моменту набрання чинності цієї Угодою.

Стаття 9

1. Спори між Договірними Сторонами стосовно тлумачення або застосування цієї Угоди будуть по можливості вирішуватись по дипломатичних каналах.

2. Якщо спір не може бути вирішений таким чином на протязі шести місяців від дати порушення спору однієї з Договірних Сторін, його буде за проханням будь-якої з Договірних Сторін передано до арбітражного суду "ad hoc".

3. Арбітражний суд складається з трьох арбітрів і створюється наступним чином: протягом двох місяців від дати отримання однієї з Договірних Сторін письмового повідомлення іншої Договірної Сторони про передачу спору в арбітраж кожна з Договірних Сторін призначить по одному арбітру. Ці два арбітри протягом двох місяців від дня призначення другого арбітра оберуть третього арбітра - громадянина третьої держави, яка має дипломатичні відносини з обома

Договірними Сторонами, який з дозволу Договірних Сторін призначається Головою арбітражного суду.

4. Якщо арбітражний суд не буде створений протягом чотирьох місяців від дати отримання письмового повідомлення про передачу спору до арбітражного суду, будь-яка з Договірних Сторін може за відсутності іншої домовленості запропонувати Голові Міжнародного Суду зробити необхідні призначення. Якщо Голова є громадянином однієї з Договірних Сторін або іншої причини не може виконати зазначену функцію, то зробити необхідні призначення може бути запропоновано наступному по старшинству члену Міжнародного Суду, який не є громадянином жодної з Договірних Сторін.

5. Арбітражний суд сам встановлює правила процедури. Суд приймає рішення відповідно до положень цієї Угоди і загальновизнаних принципів міжнародного права.

6. Арбітражний суд приймає рішення більшістю голосів, ці рішення є остаточними і мають обов'язкову силу для обох Договірних Сторін. За проханням будь-якої з Договірних Сторін арбітражний суд пояснить мотиви свого рішення.

7. Кожна з Договірних Сторін буде нести витрати, пов'язані з діяльністю призначеного нею арбітра та її представництвом в арбітражному процесі. Витрати, пов'язані з діяльністю голови, та інші витрати Договірні Сторони нестимуть у рівних частках.

Стаття 10

1. Будь-який спір між однією Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони, що стосується розміру компенсації у випадку ревізії, може бути переданий до арбітражного суду.

2. Такий арбітражний суд створюється для кожного конкретного випадку наступним чином: кожна зі сторін в спорі призначить по одному арбітру, а ці два арбітри оберуть громадянина третьої держави, яка має дипломатичні відносини з обома Договірними Сторонами, як арбітра-голову.

Перші два арбітри призначаються протягом двох місяців, а голова обирається протягом чотирьох місяців від дня письмового повідомлення про передачу спору на розгляд арбітражу. Якщо протягом зазначених термінів арбітражний суд не буде створений, кожна зі сторін спору може запропонувати Голові Арбітражного інституту Стокгольмської торговельної палати зробити необхідні призначення.

3. Арбітражний суд сам встановлює правила процедури. При цьому суд може у ході визначення процедури прийняти в якості керівництва Правила Арбітражного інституту Стокгольмської торговельної палати.

4. Арбітражний суд виносить своє рішення більшістю голосів. Таке рішення буде остаточним та обов'язковим до виконання для обох сторін спору. Кожна Договірна Сторона зобов'язується виконати рішення арбітражного суду відповідно до свого національного законодавства.

5. Арбітражний суд виносить рішення відповідно до положень цієї Угоди, законодавства Договірної Сторони, на території якої здійснені інвестиції, включаючи її колоніальні норми, а також загальновизнаними принципами міжнародного права.

6. Кожна зі сторін спору буде нести витрати, пов'язані з діяльністю призначеного нею арбітра та її головуванням в арбітражному процесі. Витрати, пов'язані з діяльністю голови, та

інші витрати сторони нестимуть в різних частках.

Стаття 11

Якщо одна з Договірних Сторін відповідно до свого законодавства або міжнародної угоди, учасниками якої є обидві Договірні Сторони, надає інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони або діяльності, пов'язаній з такими інвестиціями, режим більш сприятливий, аніж режим, наданий цією Угодою, то буде застосовуватись більш сприятливий режим.

Стаття 12

1. Представники обох Договірних Сторін будуть у міру необхідності проводити зустріч з метою:

- а) вивчення питань застосування цієї Угоди;
- б) обміну інформацією щодо правових питань інвестицій та про можливості їх здійснення;
- в) вирішення спорів, що виникають у зв'язку з інвестиціями;
- г) вивчення інших питань, пов'язаних з інвестиціями;
- д) розгляд пропозицій про внесення можливих змін та доповнень до цієї Угоди.

2. Якщо будь-яка з Договірних Сторін запропонує провести консультації з будь-якого питання, передбаченого у пункті 1 цієї статті, інша Договірна Сторона негайно дасть відповідь і консультації будуть проводитись по чергово у Києві та Пекіні.

Стаття 13

1. Ця Угода набирає чинності за сплином тридцяти днів від дати письмового повідомлення Договірними Сторонами одна одну про виконання ними відповідних конституційних процедур та діятиме протягом п'яти років.

2. Ця Угода залишатиметься чинною, якщо жодна з Договірних Сторін письмово не повідомить іншу Договірну Сторону про її припинення принаймні за один рік до закінчення строку, визначеного в пункті 1 цієї статті.

3. За сплином початкового п'ятирічного строку кожна з Договірних Сторін може в будь-який час припинити дію цієї Угоди, письмово повідомивши про свої наміри іншу Договірну Сторону. Таке повідомлення набирає чинності після дванадцяти місяців від дати його отримання іншою Договірною Стороною.

4. Щодо інвестицій, здійснених до дати припинення дії цієї Угоди, положення статей 1-11 залишатимуться чинними протягом наступних п'ятнадцяти років, відліковуючи від дати припинення дії цієї Угоди.

На посвідчення чого представники, які підписали нижче, належним чином уповноважені своїми Урядами, підписали цю Угоду.

Здійснено у м.Пекіні 31 жовтня 1992 року у двох примірниках, кожний українською та китайською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

За Уряд
України
(підпис)

За Уряд Китайської
Народної Республіки
(підпис)

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 15.07.2005 — 2005 р., № 26, стор. 130, стаття 1516, код акту 32855/2005
-